A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített negyedik tanács)

2025. november 19.*

„Növényvédő szerek – Dimoxistrobin hatóanyag – A hatóanyag megújítása iránti kérelem – A jóváhagyás időtartamának meghosszabbítása – A meghosszabbítás időtartama – Belső felülvizsgálat iránti kérelem – Az 1367/2006/EK rendelet 10. cikkének (1) bekezdése – A kérelmet elutasító határozat – Az 1107/2009/EK rendelet 17. cikke”

A T-412/22. sz. ügyben,

a **Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviseli: A. Bailleux ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Becker, G. Gattinara és M. ter Haar, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Parlament** (képviselik: M. Menegatti és W. Kuzmienko, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A. Nowak-Salles, A. Maceroni és P. Pecheux, meghatalmazotti minőségben)

és

a **CropLife Europe** (székhelye: Brüsszel, képviselik: D. Waelbroeck és I. Antypas ügyvédek),

beavatkozó felek,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács),

a tanácskozások során tagjai: R. da Silva Passos elnök, N. Półtorak, I. Reine, T. Pynnä (előadó) és H. Cassagnabère bírák,

hivatalvezető: P. Cullen tanácsos,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

– a Bizottság által a Törvényszék Hivatalához 2022. szeptember 23-án benyújtott beadványban emelt elfogadhatatlansági kifogásra,

– a felperesnek az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó, a Törvényszék Hivatalához 2022. november 18-án benyújtott észrevételeire,

tekintettel a 2025. február 13-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetében a felperes, a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), a Bizottság 2022. április 27-i, Ares(2022) 3275139. számú határozatának megsemmisítését kéri, amellyel a Bizottság elutasította az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a benfluralin, a dimoxistrobin, a fluazinam, a flutolanil, a mekoprop-P, a mepikvat, a metiram, az oxamil és a piraklostrobin hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. november 25-i (EU) 2021/2068 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2021. L 421., 25. o.) belső felülvizsgálata iránti kérelmét (a továbbiakban: megtámadott határozat), amennyiben e rendelet meghosszabbítja a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamát.

A jogvita előzményei és a kereset előterjesztését követő tényállás

2 A felperes egy Brüsszelben (Belgium) székhellyel rendelkező nonprofit egyesület, amelynek célja többek között a peszticidek használatának csökkentésére és megszüntetésére irányuló tevékenységek előmozdítása.

3 A dimoxistrobin a strobilurinok kémiai csoportjába tartozik, amely hasonló hatású, a mezőgazdaságban gombaölő szerként alkalmazott különféle peszticideket foglal magában.

4 A dimoxistrobint először a 91/414/EGK tanácsi irányelvnek a dimoxistrobin hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról szóló, 2006. szeptember 11-i 2006/75/EK bizottsági irányelv (HL 2006. L 248., 3. o.) hagyta jóvá. Ezen irányelv mellékletének megfelelően a jóváhagyás 2006. október 1-jén lépett hatályba, és 2016. szeptember 30-án járt volna le.

5 2009-ben hatályba lépett a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 309., 1. o.). E rendelet 78. cikkének (3) bekezdése értelmében a dimoxistrobin jóváhagyottnak minősült.

6 2013. július 24-én kérelmet nyújtottak be a dimoxistrobin jóváhagyásának megújítása iránt.

7 2013. november 12-én az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek a klotianidin, a dimoxistrobin, az oxamil és a petoxamid hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló 1136/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2013. L 302., 34. o.) az 1107/2009 rendelet 17. cikke alapján 2018. január 31-ig meghosszabbította a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamát. Az említett

rendelet (2) preambulumbekezdése kifejti, hogy „a kérelmezőknek biztosítani kell […] a jóváhagyás meghosszabbítására [helyesen: megújítására] irányuló eljárás érdekében szükséges időt”, hogy „[k]övetkezésképpen valószínű, hogy e hatóanyagok engedélyei a meghosszabbításukra [helyesen: megújításukra] vonatkozó határozat meghozatala előtt lejárnak”, és hogy „[s]zükség van ezért ezen jóváhagyási időszakok meghosszabbítására”.

8 2015-ben a dimoxistrobint a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 80. cikke (7) bekezdésének végrehajtásáról és a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékének létrehozásáról szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/408 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 67., 18. o.) felvette a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékébe. E rendelet (5) és (6) preambulumbekezdése kifejti, hogy ezen anyag akut referenciadózisa (ARfD), amely perzisztens és mérgező, jóval alacsonyabb, mint a csoportjában jóváhagyott hatóanyagok többsége. Ugyanezen rendelet (9) preambulumbekezdése hozzáteszi, hogy a dimoxistrobint a hormonháztartást zavaró, az emberi szervezetre esetlegesen káros hatást gyakorló tulajdonságokkal rendelkező anyagnak kell tekinteni.

9 2017 augusztusában a jelentéstevő tagállam (Magyarország) és a társjelentéstevő tagállam (Írország) megújítást értékelő jelentést adott ki. A jelentés azonosítja azokat a kérdéseket, ahol a kockázatértékelés nem volt véglegesíthető, valamint az aggodalomra okot adó kritikus területeket.

10 2018. január 19-én az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek a klórpirifosz, a klórpirifosz-metil, a klotianidin, a rézvegyületek, a dimoxistrobin, a mankozeb, a mekoprop-P, a metiram, az oxamil, a petoxamid, a propikonazol, a propineb, a propizamid, a piraklosztrobin és a zoxamid hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2018/84 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2018. L 16., 8. o.) másodszor is meghosszabbította a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamát 2019. január 31-ig. Ez a rendelet (7) preambulumbekezdése kifejti, hogy „[m]ivel az anyagok értékelése a kérelmezőkön kívül álló okok miatt halasztást szenvedett, a szóban forgó hatóanyagok jóváhagyása valószínűleg még azelőtt lejár, hogy meghosszabbításukról [helyesen: megújításukról] döntés születne”, és hogy „[e]zért jóváhagyási időtartamukat meg kell hosszabbítani”.

11 2018. november 20-án az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek az amidoszulfuron, a bifenox, a klórpirifosz, a klórpirifosz-metil, a klofentezin, a dikamba, a difenokonazol, a diflubenzuron, a diflufenikan, a dimoxistrobin, a fenoxaprop-P, a fenpropidin, a lenacil, a mankozeb, a mekoprop-P, a metiram, a nikoszulfuron, az oxamil, a pikloram, a piraklostrobin, a piriproxifen és a tritoszulfuron hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2018/1796 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2018. L 294., 15. o.) harmadszor is meghosszabbította a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamát 2020. január 31-ig. Az említett rendelet (6) preambulumbekezdése ugyanazt az indokolást tartalmazza, mint a 2018/84 végrehajtási rendelet (7) preambulumbekezdése.

12 2019. november 29-én az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a benfluralin, a dimoxistrobin, a fluazinam, a flutolanil, a mankozeb, a mekoprop-P, a mepikvát, a metiram, az oxamil és a piraklostrobin hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2019/2094 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2019. L 317., 102. o.) negyedszer is meghosszabbította a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamát 2021. január 31-ig. Az említett rendelet (5) preambulumbekezdése ugyanazt az indokolást tartalmazza, mint a 2018/84 végrehajtási rendelet (7) preambulumbekezdése.

13 2021. január 22-én az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a benfluralin, a dimoxistrobin, a fluazinam, a flutolanil, a mekoprop-P, a mepikvát, a metiram, az oxamil és a piraklostrobin hatóanyagok jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2021/52 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2021. L 23., 13. o.) ötödször is meghosszabbította a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamát 2022. január 31-ig. Az említett rendelet (4) preambulumbekezdése ugyanazt az indokolást tartalmazza, mint a 2018/84 végrehajtási rendelet (7) preambulumbekezdése.

14 2021. november 25-én a 2021/2068 végrehajtási rendelet hatodszor is meghosszabbította a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamát 2023. január 31-ig. Az említett rendelet (4) preambulumbekezdése ugyanazt az indokolást tartalmazza, mint a 2018/84 végrehajtási rendelet (7) preambulumbekezdése.

15 A felperes 2022. január 14-én a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) 10. cikke alapján a 2021/2068 végrehajtási rendelet belső felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be.

16 Az Európai Bizottság 2022. április 27-i levelében elutasította a felperes belső felülvizsgálat iránti kérelmét.

17 A jelen kereset benyújtását követően a Bizottság az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a dimoxistrobin hatóanyag jóváhagyása érvényességének meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. január 16-i (EU) 2023/115 bizottsági végrehajtási rendelettel (HL 2023. L 15., 13. o.) hetedszer is meghosszabbította a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamát 2024. január 31-ig.

18 2023. július 10-én a dimoxistrobin hatóanyag jóváhagyása meghosszabbításának az 1107/2009 rendelet szerinti megtagadásáról, valamint az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet és az (EU) 2015/408 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról szóló (EU) 2023/1436 bizottsági végrehajtási rendelettel (HL 2023. L 176., 10. o.) a Bizottság úgy határozott, hogy nem újítja meg a dimoxistrobin jóváhagyását.

A felek kérelmei

19 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamának meghosszabbítására vonatkozó részében;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

20 Az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és a CropLife Europe által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

21 Keresete alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első az 1107/2009 rendelet 17. cikkének a megtámadott határozatban történt téves értelmezésén alapul, a másodikat pedig, amelyet másodlagosan terjesztett elő, az említett cikkel kapcsolatos jogellenességi kifogásra alapítja.

Az eljáráshoz fűződő érdek fennmaradásáról

22 A Tanács emlékeztet arra, hogy miután a 2023/1436 végrehajtási rendelet nem újította meg a dimoxistrobin jóváhagyását, e hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbított időtartama lejárt. Ebből következik, hogy a kereset okafogyottá vált, és a felperesnek már nem fűződik érdeke az eljáráshoz. Ennélfogva a Törvényszéknek az eljárási szabályzata 131. cikkének (1) bekezdését kell alkalmaznia.

23 A Törvényszék emlékeztet arra, hogy a felperes eljáráshoz fűződő érdekének létrejött és fennálló érdeknek kell lennie. Tekintettel a kereset tárgyára ennek az érdeknek a kereset benyújtásakor fenn kell állnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül, és a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik (lásd: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56. és 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 A jelen ügyben, amint arra a Tanács hivatkozik, a 2023/1436 végrehajtási rendeletből az következik, hogy a dimoxistrobin jóváhagyásának meg nem újításáról szóló határozatot fogadtak el.

25 Mindazonáltal először is a Bizottság nem vonta vissza a megtámadott határozatot, így a jogvita tárgya továbbra is fennáll (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Másodszor, az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a felperesnek továbbra is érdeke fűződik ahhoz, hogy az Európai Unió valamely intézménye jogi aktusának megsemmisítését kérje annak érdekében, hogy azon jogsértés, amely e jogi aktust állítólag érinti, a jövőben ne ismétlődhessék meg. Ez az eljáráshoz fűződő érdek az EUMSZ 266. cikk első bekezdéséből következik, amelynek értelmében azok az intézmények, amelyek aktusait a Bíróság semmisnek nyilvánította, kötelesek megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ez az eljáráshoz fűződő érdek ugyanakkor csak akkor áll fenn, ha a feltételezett jogellenesség a felperes által benyújtott kereset alapjául szolgáló ügyben szereplő körülményektől függetlenül a jövőben is megismétlődhet (2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50–52. pont; 2018. szeptember 27-i Mellifera kontra Bizottság ítélet, T-12/17, EU:T:2018:616, 28. pont).

27 Ez a jelen ügyben is így van, mivel a felperes által állított jogellenesség többek között a 1107/2009 rendelet 17. cikkének olyan értelmezésén alapul, amelyet a Bizottság a dimoxistrobintól eltérő hatóanyag jóváhagyási időtartama meghosszabbításának belső felülvizsgálata iránti kérelem kapcsán újból alkalmazhat.

28 Ebből következik, hogy a 2023/1436 végrehajtási rendelet elfogadása ellenére a felperesnek a jelen ügyben továbbra is fennáll az eljáráshoz fűződő érdeke.

Az 1107/2009 rendelet 17. cikkének téves értelmezésére alapított, első jogalapról

Az első jogalap elfogadhatóságáról

29 A Bizottság külön iratban az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő, amelyben arra hivatkozik, hogy a felperes két jogalapja elfogadhatatlan.

30 Elsőként a Bizottság úgy véli, hogy első jogalapjával a felperes nem a belső felülvizsgálat iránti kérelmére adott válaszban foglalt értékelést vitatja, hanem érvei a dimoxistrobin jóváhagyásának az 2021/2068 végrehajtási rendelettel történő meghosszabbítása ellen irányulnak, amely a belső felülvizsgálat iránti kérelem tárgyát képezte. Márpedig az 1367/2006 rendelet 10. és 12. cikkének együttes értelmezéséből, valamint az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy ha a felperes az említett rendelet 12. cikkének (1) bekezdése alapján a belső felülvizsgálat iránti kérelemre adott válasszal szemben megsemmisítés iránti keresetet nyújt be, kizárólag e válasz jogszerűségét vitathatja.

31 Másodikként és másodlagosan a Bizottság arra hivatkozik, hogy feltéve, hogy az első jogalap elfogadható, az 1107/2009 rendelet 17. cikkének a Bizottság által adott értelmezésének jogszerűségét vitató érveket a keresetlevél és a belső felülvizsgálat iránti kérelem közötti összhang hiányára tekintettel elfogadhatatlannak kell tekinteni, amennyiben azokat ez utóbbiban nem terjesztették elő.

32 A Törvényszék, elsőként, emlékeztet arra, hogy az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint „[b]ármely nem kormányzati szervezet vagy a nyilvánosság más tagjai, amelyek, illetve akik megfelelnek a 11. cikkben meghatározott feltételeknek, jogosultak belső felülvizsgálat iránti kérelmet benyújtani azon az uniós intézményhez vagy szervhez, amely az igazgatási aktust elfogadta, vagy amelynek – feltételezett igazgatási mulasztás esetén – egy ilyen aktust el kellett volna fogadnia, azon az alapon, hogy az ilyen aktus vagy mulasztás ellentétes a […] környezetvédelmi joggal”. Ugyanezen rendelet 12. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] 10. cikk szerinti belső felülvizsgálat iránti kérelmet benyújtó nem kormányzati szervezet […] eljárást indíthat a Bíróságon”.

33 Az igazgatási aktus belső felülvizsgálata iránti kérelem tehát arra irányul, hogy megállapítsa az állítólagos jogellenességet, illetve az említett aktus megalapozottságának hiányát. A kérelmező ezt követően – a hatáskör hiányára, a lényeges eljárási szabályok megsértésére, a Szerződések vagy az ezek alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre való hivatkozással – keresetet indíthat az uniós bíróság előtt a belső felülvizsgálat iránti kérelmet mint megalapozatlant elutasító határozattal szemben (2019. szeptember 12-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 38. pont). Ebből következik, hogy ilyen kereset esetén a felperes nem jogosult arra, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemmel érintett jogi aktus jogszerűségét vagy megalapozottságát közvetlenül vitató érveket hozzon fel (lásd: 2018. szeptember 27-i Mellifera kontra Bizottság ítélet, T-12/17, EU:T:2018:616, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Szerződések által meghatározott bírósági felülvizsgálati rendszer ugyanis nem biztosít lehetőséget arra, hogy a

Törvényszék megsemmisítsen egy olyan határozatot, amely nem képezi az EUMSZ 263. cikken alapuló, megsemmisítés iránti közvetlen kereset tárgyát (2019. április 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, T-108/17, EU:T:2019:215, 28. pont).

34 A jelen ügyben mindenekelőtt egyértelműen kitűnik a keresetlevélből, hogy a megsemmisítés iránti kereset tárgya a megtámadott határozat dimoxistrobint érintő része.

35 Továbbá az első jogalap címéből és az azt alkotó két részből közvetlenül kitűnik, hogy a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat az a határozat, amely az 1107/2009 rendelet 17. cikkének téves értelmezésén alapul.

36 Végül az első jogalap egészének, és különösen a keresetlevél e jogalappal foglalkozó része bevezető pontjának értelmezéséből egyértelműen kitűnik, hogy érvelésével a felperes a Bizottság által a megtámadott határozatban adott, az 1107/2009 rendelet 17. cikkére vonatkozó értelmezést kifogásolja. Az a tény, hogy a belső felülvizsgálati eljárás tárgya, valamint az 1367/2006 rendelet 10. és 12. cikkének logikája miatt bizonyos átfedés állhat fenn a belső felülvizsgálat iránti kérelem keretében előadott érvek és az említett kérelmet mint megalapozatlant elutasító határozat megsemmisítése iránti kereset alátámasztására felhozott érvek között, nem változtat e következtetésen.

37 Ennélfogva el kell utasítani a Bizottság azon érvelését, amely szerint az első jogalap elfogadhatatlan, mivel nem a megtámadott határozatra irányul.

38 Másodszor, ami a felülvizsgálat iránti kérelem és a keresetlevél közötti összhang hiányát illeti, a Törvényszék emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a belső felülvizsgálat iránti kérelmet elutasító határozat megsemmisítése iránti kereset nem alapulhat olyan új indokokon vagy bizonyítékokon, amelyek a felülvizsgálat iránti kérelemben nem szerepeltek, máskülönben e kereset megfosztaná az ilyen kérelem indokolására vonatkozó, az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében szereplő követelményt a hatékony érvényesülésétől, és megváltoztatná az e kérelemmel indított eljárás tárgyát (2019. szeptember 12-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 39. pont; 2024. április 17-i Föreningen Svenskt Landskapsskydd kontra Bizottság ítélet, T-346/22, nem tették közzé, EU:T:2024:246, 70. pont).

39 Ezenkívül a belső felülvizsgálat iránti kérelmet elutasító határozat megsemmisítésére irányuló kereset keretében a Törvényszék előtt felhozott jogalapok és érvek csak akkor tekinthetők elfogadhatónak, ha azokat a felperes már a belső felülvizsgálat iránti kérelemben is előterjesztette, és így a Bizottságnak alkalma nyílt azokra választ adni (lásd ebben az értelemben: 2016. december 15-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, T-177/13, nem tették közzé, EU:T:2016:736, 68. és 69. pont). Mindazonáltal, az 1367/2006 rendelet 12. cikke alapján a Törvényszékhez keresetet benyújtó felperestől nem várható el, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelmében hivatkozott érvek szó szerinti megismétlésére szorítkozzon.

40 A jelen ügyben a belső felülvizsgálat iránti kérelméből egyértelműen kitűnik, hogy a felperes többek között az 1107/2009 rendelet 17. cikkének a Bizottság által a 2021/2068 végrehajtási rendelet elfogadásakor történő alkalmazását vitatta. Különösen olyan érveket terjesztett elő, amelyek az elővigyázatosság elvéből, a meghosszabbítások automatikus jellegéből és az 1107/2009 rendeletben előírt értékelési határidőkből fakadnak, és e rendelet 4., 5., 7., 9., 14. és 15. cikkére hivatkozott. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az ilyen érvelés átfedésben van a jelen megsemmisítés iránti kereset első jogalapjával.

41 Következésképpen el kell utasítani a Bizottságnak a belső felülvizsgálat iránti kérelem és a keresetlevél közötti összhang hiányára vonatkozó érvét.

42 Ebből következően az első jogalap elfogadható.

Az ügy érdeméről

43 Az első jogalap keretében a felperes emlékeztet arra, hogy az 1107/2009 rendelet az emberek egészsége magas szintű védelmének biztosítására vonatkozó célkitűzésen alapul, és az elővigyázatosság, valamint a környezetvédelem elvére épül.

44 Közelebbről, az első jogalap második részében a felperes azt állítja, hogy az 1107/2009 rendeletet elsősorban a hatóanyagok értékelésének felgyorsítása céljából fogadták el. A megújítási folyamat minden egyes szakaszára szigorú határidőket írnak elő, ami lehetővé teszi, hogy az előkészítő eljárás két és fél év alatt lezáruljon, és több mint hat hónapot biztosít a Bizottság és a tagállamok számára annak eldöntésére, hogy megújítják-e a jóváhagyást, vagy sem.

45 Ebben az összefüggésben az 1107/2009 rendelet 17. cikkét csak úgy lehet értelmezni, mint amely legfeljebb néhány hónapos, illetve legfeljebb egyéves meghosszabbítást tesz lehetővé, és nem értelmezhető úgy, hogy az egymást követő meghosszabbításokat enged meg, amelyek együttesen több mint hat évvel történő meghosszabbításhoz vezetnek, vagyis a megújítási eljárás lefolytatására előírt idő több mint kétszereséhez, a Bizottság bármilyen igazolása vagy magyarázata nélkül. Az a tény, hogy a határidők be nem tartása nem jár szankcióval, stratégiai visszaélésekre adhat alkalmat a rendszerben.

46 A Törvényszék elöljáróban emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 191. cikk (2) bekezdése előírja, hogy a környezetpolitika – többek között – az elővigyázatosság elvén alapul, ez az elv arra is irányul, hogy azt az Unió más politikái keretében is alkalmazzák, különösen a közegészség védelmének politikája keretében, valamint akkor, ha az uniós intézmények a közös agrárpolitika vagy a belső piaci politika jogcímén az emberi egészség védelmére irányuló intézkedéseket fogadnak el (lásd: 2019. október 1-jei Blaise és társai ítélet, C-616/17, EU:C:2019:800, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 Az uniós jogalkotónak tehát, amikor az 1107/2009 rendeletben szereplőkhöz hasonló növényvédő szerek forgalomba hozatalára vonatkozó szabályokat fogad el, meg kell felelnie az elővigyázatosság elvének annak érdekében, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája 35. cikkének, valamint az EUMSZ 9. cikknek és az EUMSZ 168. cikk (1) bekezdésének megfelelően biztosítsa az emberi egészségvédelem magas szintjét (lásd: 2019. október 1-jei Blaise és társai ítélet, C-616/17, EU:C:2019:800, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 Az elővigyázatosság elvéből az következik, hogy amennyiben bizonytalanságok állnak fenn az emberi egészségre vonatkozó kockázatok fennállása vagy mértéke tekintetében, védelmi intézkedéseket lehet hozni anélkül, hogy meg kellene várni, hogy e kockázatok valósága és súlyossága teljesen bizonyossá váljon (lásd: 2019. október 1-jei Blaise és társai ítélet, C-616/17, EU:C:2019:800, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Az elővigyázatosság elve az uniós jog általános elvét képezi, amely arra kötelezi az érintett hatóságokat, hogy a releváns szabályozásban a részükre biztosított hatáskörök gyakorlására szolgáló pontos kereten belül oly módon tegyenek megfelelő intézkedéseket a közegészségügyre, a biztonságra és a környezetre nézve meglévő, bizonyos potenciális kockázatok megelőzése

céljából, hogy a gazdasági érdekekkel szemben elsőbbséget biztosítanak az említett érdekek védelmével összefüggő követelményeknek (lásd: 2003. október 21-i Solvay Pharmaceuticals kontra Tanács ítélet, T-392/02, EU:T:2003:277, 121. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. április 12-i Du Pont de Nemours [France] és társai kontra Bizottság ítélet, T-31/07, nem tették közzé, EU:T:2013:167, 134. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az elővigyázatosság elve az 1107/2009 rendelet valamennyi rendelkezésének alapjául szolgál.

50 Az 1107/2009 rendelet (8) preambulumbekezdése egyébiránt pontosítja, hogy az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni, és hogy az említett rendeletnek biztosítania kell, hogy az iparág igazolja, hogy a gyártott vagy forgalomba hozott anyagok vagy növényvédő szerek nem hatnak károsan az emberek és állatok egészségére, illetve nem terhelik elfogadhatatlan mértékben a környezetet. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az e rendelet által a növényvédő szerekre és hatóanyagaikra vonatkozóan bevezetett előzetes engedélyezési és jóváhagyási eljárásokat az uniós jog egyik általános elve, az elővigyázatosság elve ihlette (lásd: 2021. március 17-i FMC kontra Bizottság ítélet, T-719/17, EU:T:2021:143, 60. és 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Ebből következik, hogy a Bizottságnak az 1107/2009 rendelet szerinti hatásköreinek gyakorlása során figyelembe kell vennie az elővigyázatosság elvét. Ami közelebbről a hatóanyagokat illeti, az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Bizottság a megújítási eljárás lezárásának megvárása nélkül is hozhat olyan intézkedéseket, amelyek korlátozzák valamely anyag felhasználását, és ezzel a fogyasztók biztonságát helyezi előtérbe (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 19-i Arysta LifeScience Netherlands kontra Bizottság ítélet, T-476/17, EU:T:2019:618, 97. pont).

52 Az 1107/2009 rendelet 17. cikkének értelmezését illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi. Valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez annak keletkezése is támpontot nyújthat (lásd: 2021. szeptember 2-i CRCAM ítélet, C-337/20, EU:C:2021:671, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. január 25-i Rusal Armenal kontra Tanács ítélet, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 Elsőként, az 1107/2009 rendelet 17. cikke első bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy „[h]a valószínűsíthető, hogy a jóváhagyás a kérelmezőn kívül álló okokból a meghosszabbításról [helyesen: megújításról] szóló határozat meghozatala előtt lejár, akkor a 79. cikk (3) bekezdésben említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően határozatot kell elfogadni, amely a jóváhagyás időtartamát az adott kérelmező esetében a kérelem elbírálásához elegendő idővel meghosszabbítja”. Ugyanezen rendelet 17. cikkének harmadik bekezdése előírja azokat a tényezőket, amelyeket figyelembe kell venni a meghosszabbítás időtartamának meghatározásakor, nevezetesen: „a) a kért információk szolgáltatásához szükséges idő; b) az eljárás lefolytatásához szükséges idő; c) adott esetben a 18. cikk szerinti koherens munkaprogram kidolgozásához szükséges idő”.

54 Így e rendelkezésből kitűnik, hogy ha valószínűsíthető, hogy a jóváhagyás a kérelmezőn kívül álló okokból a megújításról szóló határozat meghozatala előtt lejár, „határozatot kell [elfogadni, amely] a jóváhagyás időtartamát […] meghosszabbítja”, mégpedig „a kérelem elbírálásához elegendő idővel”. Bár e rendelkezés szövege nem zárja ki, hogy ezen időtartam végén újabb

meghosszabbításról szóló határozatot fogadjanak el, e meghosszabbítás, amelyre kizárólag a megújítási eljárás befejezésének lehetővé tétele érdekében kerül sor, kizárólag ideiglenes jellegű lehet, amint azt a Tanács a beavatkozási beadványában kifejti.

55 A meghosszabbítás időtartamának tehát meg kell felelnie az adott ügy sajátos körülményeinek, és következésképpen nem alkalmazható automatikus, még kevésbé szisztematikus jelleggel.

56 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat szerint az 1107/2009 rendelet 17. cikke lehetővé teszi a hatóanyag jóváhagyásának megújítására irányuló eljárás meghosszabbítását olyan körülmények miatt, amelyek az eljárás során merültek fel, és korábban nem voltak ismertek (2019. szeptember 19-i Arysta LifeScience Netherlands kontra Bizottság ítélet, T-476/17, EU:T:2019:618, 104. pont).

57 Másodikként, figyelembe kell venni azt az összefüggésrendszert, amelybe az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdésében kimondott szabály illeszkedik.

58 Ez a szabály az 1107/2009 rendelet azon szakaszának része, amely a hatóanyagok jóváhagyására vonatkozik.

59 Először is, a jóváhagyás legfeljebb tízéves időtartamra adható meg (az 1107/2009 rendelet 5. cikke), amely korlátozás megegyezik a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelvben (HL 1991. L 230., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.) előírttal, amely a dimoxistrobin jóváhagyásának időpontjában volt hatályban. Amint azt az 1107/2009 rendelet (15) preambulumbekezdése kifejti, a hatóanyagok jóváhagyásának időtartama biztonsági okokból időben korlátozott, és annak arányban kell állnia a hatóanyagok használatával járó esetleges kockázatokkal. A megújítás legfeljebb tizenöt évig érvényes (az 1107/2009 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése).

60 Ebből következik, hogy a jogalkotó gondot fordított arra, hogy korlátozott jóváhagyási és megújítási időtartamokat írjon elő annak elkerülése érdekében, hogy olyan hatóanyagok maradjanak a piacon, amelyek az 1107/2009 rendelet 4. cikke értelmében elfogadhatatlan kockázatot jelentenének. E célkitűzés megvalósítása az elővigyázatosság elvének fényében megköveteli, hogy az anyagokat időszakonként újraértékeljék, amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza, amikor az 1107/2009 rendeletben követett időszakos megközelítést ismerteti.

61 Másodszor, a megújítási kérelmet legkésőbb három évvel a jóváhagyás időtartamának lejárta előtt kell benyújtani (az 1107/2009 rendelet 15. cikke). E határidő tehát úgy van meghatározva, hogy főszabály szerint elegendő legyen az eljárás lefolytatásához és a megújításról szóló határozat elfogadásához, miközben biztosítja a fenti 60. pontban felidézett időszakos megközelítés hatékonyságát.

62 E célból az 1107/2009 rendelet 19. cikke felhatalmazta a Bizottságot arra, hogy végrehajtási rendelettel elfogadja a megújítási eljárás végrehajtásához szükséges rendelkezéseket.

63 Ennek megfelelően fogadták el a hatóanyagok jóváhagyásának meghosszabbítására vonatkozó eljárás végrehajtásához szükséges rendelkezéseknek az 1107/2009 rendelet szerinti megállapításáról szóló, 2012. szeptember 18-i 844/2012/EU bizottsági végrehajtási rendeletet (HL 2012. L 252., 26. o.), amely többek között határidőket ír elő a megújítási eljárás különböző szakaszaira vonatkozóan az eljárás megfelelő működésének biztosítása érdekében (a (3) preambulumbekezdés). E rendelet célja az 1107/2009 rendeletben már előírt szabályok érvényre juttatása, ugyanakkor egységes alkalmazási feltételek biztosítása az Unióban.

64 Közelebbről, a 844/2012 végrehajtási rendelet 1–8. cikke meghatározza a hatóanyag gyártója által valamely tagállamhoz benyújtott kérelem elfogadhatóságára vonatkozó szabályokat, és az eljárás ezen első szakaszára vonatkozóan bizonyos határidőket állapít meg. E rendelet 3. cikkének megfelelően e kérelmet először a jelentéstevő tagállam ellenőrzi, amely megbizonyosodik arról, hogy azt az említett rendelet 1. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében előírt határidőn belül nyújtották be, és hogy az tartalmazza az ugyanezen rendelet 2. cikkében előírt összes elemet. Konkrétabban, az említett rendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a megújítási kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező által benyújtani kívánt, és az 1107/2009 rendelet 15. cikke (2) bekezdése első albekezdésének megfelelően szükséges új információk felsorolását. Ezt követően ugyanezen rendelet 6. cikkének megfelelően a jelentéstevő tagállam ezen ellenőrzésre vonatkozó igenlő válaszának kézhezvételét követően a kérelmező benyújtja a kiegészítő dokumentációt a jelentéstevő tagállamnak, a társjelentéstevő tagállamnak, a Bizottságnak és az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak (EFSA). Végül, e rendelet 8. cikkének megfelelően, amennyiben a kiegészítő dokumentációt határidőn belül nyújtották be, és az tartalmazza az összes előírt elemet, a jelentéstevő tagállam tájékoztatja a kérelmezőt, a társjelentéstevő tagállamot, a Bizottságot és az EFSA-t a kiegészítő dokumentáció beérkezésének időpontjáról és a kérelem elfogadhatóságáról.

65 Hasonlóképpen, a 844/2012 végrehajtási rendelet 11–14. cikke meghatározza a hatóanyag jóváhagyásának megújítása iránti kérelem értékelésére vonatkozó eljárást, és pontos határidőket ír elő, amelyek között az eljárásban részt vevő különböző feleknek el kell készíteniük és közölniük kell jelentésüket vagy megállapításaikat. Mindenekelőtt a jelentéstevő tagállam a társjelentéstevő tagállammal folytatott konzultációt követően jelentést készít, amelyben értékeli, hogy a hatóanyag várhatóan megfelel-e az 1107/2009 rendelet 4. cikkében előírt jóváhagyási kritériumoknak, és megküldi azt a Bizottságnak, másolatban pedig az EFSA-nak (a 844/2012 végrehajtási rendelet 11. cikke). A jelentéstevő tagállamtól kapott értékelőjelentés-tervezet kézhezvételét követően az EFSA továbbítja azt a kérelmező és a többi tagállam részére (a 844/2012 végrehajtási rendelet 12. cikke). Az írásbeli észrevételek benyújtására nyitva álló határidő lejártától számított öt hónapon belül az EFSA a legfrissebb tudományos és műszaki ismeretek fényében, a kiegészítő dokumentáció benyújtásakor érvényes útmutatók alkalmazásával állásfoglalást fogad el arról, hogy a hatóanyag várhatóan megfelel-e az 1107/2009 rendelet 4. cikkében előírt jóváhagyási kritériumoknak. Az EFSA adott esetben szakértői konzultációt szervez, többek között a jelentéstevő tagállam és a társjelentéstevő tagállam szakértőinek részvételével. Az EFSA ezen állásfoglalását közzéteszi és ismerteti a kérelmezővel, a tagállamokkal és a Bizottsággal (a 844/2012 végrehajtási rendelet 13. cikke). Végül az EFSA állásfoglalásának kézhezvételét követően és figyelembe véve a jelentéstevő tagállam által készített értékelőjelentés-tervezetet, a kérelmező és a többi tagállam észrevételeit, valamint az EFSA állásfoglalását, a Bizottság úgynevezett „megújításra vonatkozó” jelentést és rendelettervezetet nyújt be az állandó bizottságnak. A kérelmező lehetőséget kap arra, hogy a megújításra vonatkozó jelentéssel kapcsolatban észrevételeket tegyen (a 844/2012 végrehajtási rendelet 14. cikkének (1) bekezdése). A megújításra vonatkozó jelentés alapján, és figyelembe véve a kérelmező által benyújtott észrevételeket, a Bizottság az 1107/2009 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének megfelelően rendeletet fogad el (a 844/2012 végrehajtási rendelet 14. cikkének (2) bekezdése).

66 Csak a 844/2012 végrehajtási rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében szabályozott, az 1107/2009 rendelet 20. cikkének (1) bekezdése alapján a jóváhagyás megújításáról szóló rendelet elfogadására irányuló eljárás utolsó szakaszára nem került meghatározásra határidő.

67 Ebből következik, hogy a megújítási eljárás egy pontosan meghatározott ütemterv végrehajtásán alapul (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 19-i Arysta LifeScience Netherlands kontra Bizottság ítélet, T-476/17, EU:T:2019:618, 103. pont). E határidők előírása és azok betartásának szükségessége összhangban áll azzal a követelménnyel, hogy az eljárás egésze legfeljebb három évig tarthat, amint az a 844/2012 végrehajtási rendelet 1. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik (2021. december 9-i Agrochem-Maks kontra Bizottság ítélet, C-374/20 P, nem tették közzé, EU:C:2021:990, 82. pont).

68 E határidők, valamint az eljárás észszerű időn belüli lefolytatására vonatkozó követelmény betartása annál is inkább fontos, mivel az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdése alapján elfogadott végrehajtási rendelet, amely a szóban forgó hatóanyag jóváhagyását meghatározott időtartamra meghosszabbítja, ugyanolyan következményekkel jár, mint az ilyen anyag első jóváhagyásáról az említett rendelet 13. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási rendelet, illetve az e rendelet 20. cikke alapján elfogadott, a jóváhagyás megújításról szóló rendelet (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 27-i Mellifera kontra Bizottság ítélet, T-12/17, EU:T:2018:616, 57. és 58. pont).

69 Így meg kell állapítani, hogy az 1107/2009 rendelet 17. cikke olyan mechanizmust ír elő, amelyet kivételesen kell alkalmazni, ha az abban meghatározott feltételek teljesülnek. A mechanizmus szisztematikus alkalmazása a hatóanyagok jóváhagyásának megújításra irányuló eljárásokban tehát nem egyeztethető össze az 1107/2009 rendelet követelményeivel, valamint általánosságban e rendelet szellemével.

70 Ellenkezőleg, a Bizottságnak minden egyes alkalommal, amikor meghosszabbít egy jóváhagyási időtartamot, eseti értékelést kell végeznie, és figyelembe kell vennie a releváns körülményeket annak érdekében, hogy meghatározza a folyamatban lévő értékelés lezárásához szükséges „elegendő időt”.

71 Egyébiránt az 1107/2009 rendelet 17. cikke mérlegelési jogkört biztosít a Bizottságnak annak meghatározására, hogy mi tekinthető „elegendő időnek”. Ez a mérlegelési jogkör nem korlátlan, hanem azt az említett cikk harmadik bekezdése keretek közé szorítja, amely meghatározza, hogy a meghosszabbítás időtartamának meghatározásakor mely tényezőket kell figyelembe venni.

72 Így az 1107/2009 rendelet 17. cikkének első bekezdését nem lehet önállóan értelmezni és alkalmazni, hanem az azt a kiegészítő harmadik bekezdés rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni és alkalmazni. Az említett cikk első és harmadik bekezdése közötti kapcsolat többek között a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 2006. július 12-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslat (COM(2006) 388 végleges) eredeti szövegéből következik, amelyben az 1107/2009 rendelet jelenlegi 17. cikkének első és második bekezdése ugyanazon bekezdés részét képezte, amelyet közvetlenül a meghosszabbítás időtartamát szabályozó bekezdés követett. Ez a jogalkotó azon szándékát mutatja, hogy a meghosszabbítás időtartamának meghatározásánál azokat a szempontokat vegyék figyelembe, amelyek a jelenleg az e rendelet 17. cikkének első két bekezdésében említett helyzetekre irányadók. Ezenkívül, amint azt a Tanács helyesen megjegyzi, a meghosszabbítás időtartamát az ügy körülményeinek eseti mérlegelésével határozzák meg.

73 Harmadszor, amint arra a Törvényszék a fenti 46–51. pontban emlékeztetett, az elővigyázatosság elve az 1107/2009 rendelet valamennyi rendelkezésének alapjául szolgál.

74 Ebben az összefüggésben az „elegendő idő” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az olyan időtartam meghatározását követeli meg, amely nem rövidebb, és nem is hosszabb annál, mint ami az adott ügyben a megújítási eljárás befejezéséhez szükséges.

75 Harmadikként figyelembe kell venni az 1107/2009 rendelet által követett célokat.

76 Az 1107/2009 rendelet 1. cikkének (3) bekezdése szerint a rendelet célja, hogy biztosítsa mind az emberek és állatok egészségének, mind a környezetnek a magas szintű védelmét, és hogy javítsa a belső piac működését a növényvédő szerek forgalomba hozatalára vonatkozó szabályok harmonizálásával, és ezzel egyidejűleg a mezőgazdasági termelés fokozásával. A Bizottság tehát helyesen állítja, hogy az 1107/2009 rendelet több célkitűzést követ. Mindazonáltal, amint az az 1107/2009 rendelet (24) preambulumbekezdéséből kitűnik, a növényvédő szerek engedélyezésekor az emberek és állatok egészségének, valamint a környezet védelmére irányuló célkitűzésnek elsőbbséget kell élveznie a növénytermesztés fejlesztésével szemben.

77 A környezet magas szintű védelmének fenntartását előírva az 1107/2009 rendelet az EUMSZ 11. cikkét hajtja végre, amely előírja, hogy környezetvédelmi követelményeket – különösen a fenntartható fejlődés előmozdítására tekintettel – be kell illeszteni az uniós politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába, valamint az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdését, amely e kötelezettséget konkretizálja. Az EUMSZ 114. cikk (3) bekezdése valóban úgy rendelkezik, hogy a belső piac megteremtése és működése céljából a jogszabályok közelítése érdekében többek között környezetvédelemre vonatkozóan tett javaslataiban a Bizottság a védelem magas szintjét veszi alapul, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre, továbbá hogy a Parlament és a Tanács a saját hatáskörén belül szintén törekszik e célkitűzés megvalósítására. A környezet e védelmének elsőbbsége van a gazdasági megfontolásokkal szemben, ezért azzal a bizonyos gazdasági szereplőket érő, akár jelentős mértékű, kedvezőtlen gazdasági következményeket is igazolni lehet (lásd: 2021. március 17-i FMC kontra Bizottság ítélet, T-719/17, EU:T:2021:143, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

78 Ebből következik, hogy az 1107/2009 rendelet különböző célkitűzései közül a Bizottságnak különös jelentőséget kell tulajdonítania az emberek és állatok egészsége, valamint a környezet magas szintű védelme biztosításának céljának, egy hatóanyag jóváhagyásának megújítására irányuló eljárás során, különösen akkor, ha ez az eljárás meghaladja a lefolytatására előírt időkeretet, és az említett rendelet 17. cikke alapján meghosszabbítja a jóváhagyás időtartamát.

79 A fenti megfontolások összességéből a következő elvek vezethetők le. Először is, a jóváhagyás időtartamának meghosszabbítása ideiglenes és kivételes jellegű, és az eljárás során felmerült, korábban nem ismert körülmények miatt megengedhető. Azt az adott ügy konkrét körülményeire tekintettel kell elfogadni, és következésképpen nem alkalmazható automatikus, még kevésbé szisztematikus jelleggel. Másodszor, a meghosszabbítás időtartamának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a megújítási kérelem vizsgálatát. Ezen időtartam meghatározásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie az 1107/2009 rendelet 17. cikkének harmadik bekezdésében előírt szempontokat, és az egyes esetekben külön értékelést kell végeznie. Harmadszor, ez az időtartam nem lehet sem rövidebb, sem hosszabb annál, mint ami a megújítási eljárás befejezéséhez szükséges.

80 Negyedszer, általánosabban, amikor a Bizottság az 1107/2009 rendelet 17. cikkét kívánja alkalmazni, figyelembe kell vennie a megújítási eljárás teljes időtartamát annak biztosítása érdekében, hogy az az eljárás észszerű időn belüli lefolytatására vonatkozó, a fenti 68. pontban

felidézett elvre tekintettel észszerű korlátok között maradjon. Közelebbről, figyelembe véve a jóváhagyás korlátozott időtartamát és a jogalkotó által választott időszakos megközelítést, amely a hatóanyagok kockázatainak rendszeres időközönként történő újraértékelésén alapul, nem fogadható el, hogy a jóváhagyás ideiglenes és kivételes jellegű meghosszabbítása lehetővé tegye a hatóanyag piacon maradását az eredeti jóváhagyás időtartamát jelentősen meghaladó ideig, mivel ez megfosztaná az e rendelet által létrehozott megújítási rendszert a hatékony érvényesülésétől.

81 Így értelmezve az 1107/2009 rendelet 17. cikke kifejezésre juttatja az érintett különböző érdekeknek az említett rendelet célkitűzéseivel és az elővigyázatosság elvével összeegyeztethető mérlegelését. Egyrészt figyelembe kell venni azokat az érdekeket, amelyek amellett szólnak, hogy az uniós szabályoknak megfelelően jóváhagyott anyag ne legyen előre nem látható módon betiltva a megújítási eljárás ütemtervében bekövetkező, a kérelmezőn kívül álló késedelmek miatt.

82 Másrészt az engedélyezett meghosszabbítás csupán ideiglenes, azt megszakíthatja a megújítás mellőzéséről szóló határozat, vagy az anyagok felhasználására vonatkozó korlátozásokkal járhat, és különösen nem haladhatja meg az adott eset körülményeire tekintettel szükséges mértéket.

83 A jelen ügyben a megtámadott határozat szerint a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az 1107/2009 rendelet 17. cikke arra kötelezi, hogy eltérjen az anyagok jóváhagyására vonatkozó általános határidőktől, amennyiben az e cikkben előírt feltételek teljesülnek. A Bizottság kifejti, hogy a dimoxistrobin jóváhagyásának az egymást követő végrehajtási rendeletekben engedélyezett meghosszabbításai egyéves időtartamra korlátozódtak, mivel a Bizottság úgy határozott, hogy korlátozott időtartamú, szükség esetén újból meghosszabbítható meghosszabbításokat választ, ahelyett, hogy egyetlen, hosszabb időtartamú meghosszabbítást alkalmazzon. Továbbá, amint azt a 2021/2068 végrehajtási rendeletben szereplő szokásos preambulumbekezdés is megállapítja, a meghosszabbítási időtartam érvényét veszítené, ha a meg nem újításról szóló rendeletet a meghosszabbítási időtartam alatt fogadnák el.

84 Ennélfogva a megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az 1107/2009 rendelet 17. cikkében előírt kritériumok teljesültek, anélkül azonban, hogy megvizsgálta volna az ügy körülményeit annak ellenőrzése érdekében, hogy a meghosszabbítás időtartama elegendő-e a dimoxistrobin jóváhagyásának megújítása iránti kérelem elbírálásához.

85 Ezenkívül a Bizottság azon magyarázatai, miszerint korlátozott időtartamú, szükség esetén újból meghosszabbítható meghosszabbításokat választott, ahelyett hogy egyetlen, hosszabb időtartamú meghosszabbítást választott volna, nincsenek összhangban a fent, a 79. és 80. pontban megállapított elvekkel. Ezen elvekből ugyanis az következik, hogy a meghosszabbítás időtartamát az adott ügy konkrét körülményei alapján, az eljárás még hátralévő szakaszainak függvényében kell meghatározni, és az sem rövidebb, sem hosszabb nem lehet annál, mint ami a megújítási eljárás befejezéséhez szükséges.

86 Egyébiránt a 2021/2068 végrehajtási rendelet már hatodik alkalommal hosszabbítja meg a dimoxistrobin jóváhagyásának időtartamát. Ennek a meghosszabbításnak a következtében e hatóanyag jóváhagyásának időtartama, amely eredetileg az 1107/2009 rendelet 5. cikkének megfelelően tíz év volt, több mint tizenhat év és három hónapra emelkedett. Ez a meghosszabbítási időtartam több mint kétszerese annak a hároméves időtartamnak, amelyet a 844/2012 végrehajtási rendelet ír elő a megújítási eljárás lefolytatására. Mindazonáltal a Bizottság e tekintetben úgy ítélte meg, hogy az 1107/2009 rendelet 17. cikke lehetővé teszi számára, hogy a dimoxistrobin jóváhagyásának időtartamát időbeli korlátozás nélkül meghosszabbítsa, a megújítási eljárás teljes időtartamára tekintet nélkül.

87 Arra is rá kell mutatni, hogy a 2021/2068 végrehajtási rendeletet egy olyan hatóanyag megújítása iránti kérelem kapcsán fogadták el, amelyet a Bizottság maga is „perzisztens és mérgező” anyagként minősített, és amelynek helyettesítését a hormonháztartást zavaró, az emberi szervezetre esetlegesen káros hatást gyakorló tulajdonságaira tekintettel mérlegelik (lásd a fenti 8. pontot).

88 Márpedig azokat az anyagokat illetően, amelyek helyettesítését mérlegelik, az 1107/2009 rendelet 24. cikke előírja, hogy az egyes megújítások időtartama nem haladhatja meg a hét évet.

89 Így a dimoxistrobin jóváhagyási időtartamának hatodik meghosszabbítását követően a meghosszabbítások teljes időtartama mindössze néhány hónappal marad el a jóváhagyás megújításának azon maximális időtartamától, amelyet a szóban forgó megújítási eljárás lezárásakor lehetett volna megállapítani, ha a többi kritérium teljesült volna.

90 A Bizottság azáltal, hogy a megtámadott határozatban azt állította, hogy e körülmények figyelembevétele nélkül hatodik alkalommal is meghosszabbíthatja a dimoxistrobin jóváhagyását, figyelmen kívül hagyta a hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbítására szolgáló mechanizmus ideiglenes és kivételes jellegét, valamint az ilyen jóváhagyás megújítására létrehozott rendszer által előírt, az észszerű időtartamra vonatkozó követelményeket.

91 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat téves jogalkalmazáson alapul.

92 A Bizottság egyéb érvei sem alkalmasak e következtetés megkérdőjelezésére.

93 A Bizottság tehát helyesen állítja, hogy az 1107/2009 rendelet több célkitűzést követ. Márpedig ez az elem megerősíti, és nem vonja kétségbe az említett rendelet 17. cikkének a fenti 52. és az azt követő pontokban adott értelmezését (lásd különösen a fenti 76. pontot).

94 Másodszor a Bizottság azt állítja, hogy az aggodalomra okot adó kritikus területek és az adatokban fennálló hiányosságok megállapítása nem bír jelentőséggel az 1107/2009 rendelet 17. cikkének alkalmazása szempontjából, és hogy az e cikkben előírt, a jóváhagyás időtartamára vonatkozó meghosszabbítás nem érdemi szempontokon alapul.

95 Az 1107/2009 rendelet 17. cikkének értelmezéséből ugyanis az következik, hogy az nem tartalmaz a hatóanyagok érdemi értékelésére vonatkozó szempontokat. Ugyanakkor egyrészt e rendelet 17. cikkének a fenti 54–82. pontokban adott értelmezése nem támaszkodik ilyen megfontolásokra. Másrészt a dimoxistrobinhoz hasonló hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítását lehetővé tevő körülmények konkrét elemzésének elvégzésére vonatkozó kötelezettség – ideértve e hatóanyag jellegét is (lásd a fenti 85. pontot) – nem teszi szükségessé érdemi értékelés elvégzését sem.

96 Ennélfogva a Bizottság ezen érvei nincsenek hatással a Törvényszék következtetésére.

97 Végül nem fogadható el a CropLife Europe azon érve sem, amely szerint az 1107/2009 rendelet 17. cikkének a felperes által javasolt értelmezése ellentétes a jogbiztonsággal, mivel az a meghosszabbítási mechanizmust önkényessé tenné. Egyrészt a Bizottság azon kötelezettsége, hogy az adott ügy körülményeire és az e rendeletből fakadó, az észszerű időtartamra vonatkozó követelményekre tekintettel ellenőrizze az említett rendelet 17. cikkében előírt feltételek teljesülését, magából a rendelet szövegéből következik.

98 Másrészt, amint az a fenti 81. és 82. pontban kifejtésre került, a jogbiztonságot figyelembe vették az érintett különböző érdekeknek az 1107/2009 rendelet célkitűzéseivel összhangban álló mérlegelése során.

99 A fentiek összességéből következik, hogy a felperes első jogalapjának második része megalapozott.

100 Következésképpen a megtámadott határozatot, amennyiben a dimoxistrobint érinti, meg kell semmisíteni, anélkül hogy vizsgálni kellene az első jogalap első részét vagy a második jogalapot.

A költségekről

101 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját és a felperes költségeinek viselésére.

102 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) és (3) bekezdése alapján a Parlament, a Tanács és a CropLife Europe maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az 540/2011/EU végrehajtási rendeletnek a benfluralin, a dimoxistrobin, a fluazinam, a flutolanil, a mekoprop-P, a mepikvat, a metiram, az oxamil és a piraklostrobin hatóanyag jóváhagyási időtartamának meghosszabbítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. november 25-i (EU) 2021/2068 bizottsági végrehajtási rendelet belső felülvizsgálata iránt a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) által benyújtott kérelmet elutasító 2022. április 27-i, Ares(2022) 3275139. számú bizottsági határozatot megsemmisíti, amennyiben az a dimoxistrobinra vonatkozik.

2) A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezi saját költségein felül a PAN Europe részéről felmerült költségek viselésére.

3) Az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és a CropLife Europe maguk viselik saját költségeiket.

da Silva Passos Półtorak Reine

Pynnä Cassagnabère

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. november 19-i nyilvános ülésen.

Aláírások